

og boltre sig udenfor Skoletiden, og endelig at skaffe noget større Soverum. Dertil kommer, at disse to Forstanderinders Lejlighed er i den Grad indskrænket, at de ikke en Gang have et Gæsteværelse. Naar deres Slægtninge eller Familie komme, have de ikke et Gæsteværelse, hvor et Menneske kan opholde sig om Natten, men ere henviste til at tigge dem ind hos Naboer og gode Venner. Det er Forhold, som ere ganske utilstedelige og maa afhjælpes, og jeg vil derfor indtrængende henstille til Tinget her og særlig til Finansudvalget at bevilge denne Sum. Den er vel anvendt derovre. Lige saa takker jeg den højtærede Minister, fordi han har opført denne Sum paa § 26.

Maatte jeg til Slutning blot gøre en enkelt Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Vi blev jo alle her opskræmmede i Gaar ved at faa Meddelelse om, at Eksprestoget fra Berlin var løbet i Stranden nede ved Orehoved. Det er jo ikke første Gang, der er sket Kalamiteter paa denne Route. Vi have ogsaa set, hvordan man har paasejlet Broklapperne dernede ved Masnedund og standset Farten der i flere Dage. Det er saa meget mere uheldigt, som der netop paa denne Route er ofret saa overordentlig store Statsmidler. Og hvis vi i Fremtiden skulle vente at kunne staa for den Konkurrence, der bydes os fra svensk Side, maa vi være forberedte paa, at der inden meget længe gøres noget alvorligt med Hensyn til Forbindelsen ad denne Route. Jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om der i Ministeriet tænkes paa eller gøres noget for at tilvejebringe Planer eller Overslag angaaende en Broforbindelse mellem Masnedø og Orehoved, eller om Tanken om en Tunnel under Farvandet dernede endnu skulde være levende. Det er ingeniunde i min Egenskab af Nordfalders Repræsentant, jeg særlig fremhæver dette. Jeg skal blot bemærke, at Nordfaldstringerne jo ville faa en ulige daarligere Forbindelse med København, end de nu have, naar vi faa et saadant gennemgaaende Tog, der ikke standser dernede ved Masnedø eller Orehoved. Dette Berliner-Eksprestog vil altsaa slet ikke holde der, men gaa gennem Broen eller Tunnelen videre til København. Men jeg mener, at denne Route er der ofret saa meget paa, at vi ikke kunne lade den forfalde. Der maa ofres noget i den Retning, og der er sikkert adskillige, som ville være interessede i, om den højtærede Minister for offentlige Ar-

bejder kunde oplyse om, hvorvidt der i Ministeriet er nogen som helst Tanke for eller gøres noget Arbejde for at skaffe en saadan bedre Forbindelse ad denne vigtige Route mellem Masnedø og Orehoved.

Lars Jensen: Paa § 27 under II. A. a. 6. findes en Bevilling, som angaar Sandved Station. Det er en Udvidelse af denne, der er paatænkt. Denne Udvidelse er sikkert paa sin Plads, og jeg siger Tak for, at denne Bevilling er bleven taget op paa Finansloven.

Men saa vil jeg bede den højtærede Minister et Øjeblik følge mig henad Banen til et Led, som hedder Nr. 53. Det findes ca. 1,200 Alen fra Banestationen, og Ordningen ved dette Led er saadan, at den har affødt uhyre mange Spektakler. Jeg skal ikke her komme ind paa Detaillerne i saa Henseende. Jeg tror, at netop ved at afholde mig derfra udviser jeg den rette Sparsommelighed. Jeg skal bare sige til den højtærede Minister, hvorfra Kalamiteterne stamme. Der foreligger nemlig en Overenskomst mellem Jernbanen paa den ene Side og vedkommende Lodsjejer paa den anden Side, hvorefter den og den og den — og saa nævnes der en hel Del Navne — har Ret til at passere denne private Overgang. Men saa føjes der til, at foruden disse navngivne Folk er der endvidere en hel Del, som hidtil har haft Lov til at passere der, og som nu ogsaa fremdeles skal have Lov dertil. Denne Bestemmelse fører sikkert til, at denne Overgang fra at være privat gaar over til at være offentlig. Thi hvem skal nu passe dette Led? Det var det, jeg vilde have, den højtærede Minister skulde undersøge for at faa det oplyst og saa se at faa dette Led Nr. 53 ind under samme Forhold som Led Nr. 52 og 54. Først da er det saaledes, som det skal være dernede. Jeg tror at vide, hvorfor denne Sag ikke er bleven ordnet. Grunden dertil er vistnok den, at man har ment, at en saadan Ordning vilde blive meget dyr. Man har troet, at det ikke vilde vise sig muligt at komme til en Overenskomst med disse Mennesker, uden at der skal bygges et nyt Vogterhus dernede og ansættes en ny Ledvogter. Men jeg tror nu, at dette vil kunne undgaas, og jeg vilde gerne have Lov til her at pege paa den Løsning, jeg tænker mig. Jeg beder meget lægge Mærke til, at naar jeg her fremtidig nævner Ordet „Vej“, er det ret og slet en Jordvej, der her er Tale om. Veien dernede ligger nu ved den nordre Side af Banen,